

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Marie (1836)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Digte og Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Digte og Noveller*, udg. af Johs. Nørvig og Carl S. Petersen , 1946, s. 16. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich02tom-shoot-idm139916724460272/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte og Noveller

Halsen, og river Barnet op af Vuggen, og kysser og tumler det — Meningen var: at nu havde han endelig faaet Lov til, at de maatte faae hinanden. Da skulde I have seet den sølle Marie! hun kunde ikke sige et eneste Ord. Ja ja! det var og den sidste Glæde, de havde i Verden; men den var stakket. — Det blev Midnat, inden han kunde komme afsted; han gik, og vi tænkte paa ingen Ting. — Om Morgenen kommer de fra Terkils, og spørger efter ham. Ja væk var han. — Vi ledte og vi ledte, langt om længe fandt Marie hans Hat — ret lige paa den Plet hernelen for os, hvor I før saae hende og de Andre. Kort at fortælle: neden under laae han selv, og var kvalt i Kveegsandet. Det havde nemlig blæst stærkt om Dagen, og Vandet var skyllet herind. Og der maae han nu være gaact fejl, og kommen ud i den bløde Kvagge; og saa er der ingen Redning: de blive ved at synke og synke, til de skride heelt ned under lukt Laag. — Marie gik strax fra Forstanden, og har aldrig faaet den siden, faaer den vel heller ikke mere. — See nu er den Historie ikke længer; og nu veed I, hvad det er hun gaaer her og graver efter; og hvorfor den gamle Terkil, naar det er godt Vejr, sidder her og solbader sig, og sukker og græder med de blinde Øjne han har. Ak ja! Gud trøste alle dem som sorrigfulde ere!“ Med disse Ord rejste hun sig, slængte Kurven paa Ryggen, og gav mig et: „Gudsfred og Farvel!“ Hun steeg atter ned til Havet, og sagde i Bortgangen ligesom ved sig selv: „Aanej! vi finde ingen Ro i denne Verden, inden vi faae Spade og Skovl paakors oven over os.“